

No m'ha tocat

Un relat de: [Joan G. Pons](#)

Per internet i per una parell de diaris descobreixo que "no m'ha tocat".

Sotragada Primera: Ni el reintegre.

Sotragada Segona: He llençat els diners.

Sotragada Tercera: No tinc sort !

Sotragada Quarta: No jugo més.

Sotragada Cinquena: (Censurada per mi mateix)

Aquestes sotragades semblen un pantà que m'atrapa i immobilitza.

A prop dos fullets em miren riallers.

- Escolteu ! Em podeu ajudar ?
- Sí !
- Què faig ?
- T'ajudem amb una condició !
- D'acord. Qualsevol condició a canvi de sortir...
- Has de xerrar amb nosaltres.
- Sí, xerrem del que vulgueu...

Màgicament, són uns fullets, em vaig trobar assegut junt una alzina, plena de frescor.

- Com et dius ?
- Joan i vosaltres ?
- Jo sóc el SÍ i ell és el NO.
- Ja hi som..... ai ! ai ! ai !
- Tranquil, Joan. Hem vingut per la teva expressió ¡No m'ha tocat!
- És cert !
- I què no t'ha tocat ?
- Uns diners...
- Quants diners ?
- No ho sé !
- I si no ho saps... com saps que no t'ha tocat ? van dir junts el SI i el NO.
- És un joc.
- Per tant, Joan, tu al comprar les dos butlletes jugaves...?
- Sí.
- Doncs accepta que has jugat.
- I el premi ? I els diners ?
- Joan algú et va dir que les teves butlletes tenien premi segur ?
- No.
- Per tant, aquest no és un sí. I el SÍ i el NO començar a saltar molt contents.

Un silenci envoltava el lloc on havia dialogat amb els follets.

Caminant de tornada cap a casa, sentia una barreja suau de conceptes. Molts Sí són No i a l'inrevés. Descobreixo que aquestes afirmacions i negacions són variables.

Gràcies i un petó follets. A la cantonada de casa vaig llençar les dues butlletes a una paperera.